

зумени отъ страстите, които бихж се уячили въ потока на една силна и тиха философия; *Най сепиѣ*, има други хора, но бодри, родени за науката, войната или политиката, но които, въ почивките или уединението си, съ удовольствие бихж посрѣщали, като единъ сладкъ отдихъ, една проста и скромна нравственностъ.

Тѣзи разни личности заслужватъ щото философията да измѣни езикътъ си за да проникне до тѣхъ. Ако тя може да направи нѣкое добро на свѣтътъ, на семействата, даже на долните съсловия, тя би погрѣшила ако не се опиташе. Впрочемъ, тя нѣма да се унижи като разшири своето дѣйствие. Съ това тя ще докаже че не е, споредъ изражението на Бакона, една ялова дѣвица, но една добродѣтелна и плодovита майка раздавающа въ изобилие храна около себе си. Тя ще стане извѣстна и обичана. Тя ще очаровава чловѣцитѣ като ги поучава. Тя ще распростре вкусътъ къмъ хубавото и доброто дори до душата на дѣцата, и сама тя ще подражава *язекътъ* на дѣтинството, т. е. простотата и искреността. Тя нѣма да се страхува да говори на сърдцето, защото ще се ослани на една крѣпка причина: една строга и точна метода ще я управлява дори до свободността и распуснатостта на фамилиарний езикъ. Тя нѣма да отбѣгнува въсторгътъ. Що е животътъ безъ него? Но тя ще се бори съ лжжливий въсторгъ, съ онѣзи буйна и разюздена чувствителностъ която страда отъ всичко, и която единъ лжжливъ миражъ я влачи непрѣстанно вѣнъ отъ общитѣ закони и освятенитѣ правила: тя ще се бори и съ онзи лжжливъ разумъ, съ